

Castro deixa pas a Díaz-Canel però manté el timó

El nou president promet canvis econòmics tot i que diu que les grans decisions passaran pel seu antecessor

Díaz-Canel i Raúl Castro ■ AFP

Iglesias apaga el foc a Podem avalant Errejón

Diu que hi confia per l'assalt a Madrid

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!

#BornToBeExtraordinary

Vall d'Hebron

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIVENDRES • 20 d'abril del 2018. Any XLIII. Núm. 14612 - AVUI / Any XL. Núm. 13482 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

No els surten els números

DADA • La Guàrdia Civil defensa que el govern va malversar 1,9 milions l'1-0 però hi imputa factures que mai es van pagar

ERRORS • L'institut armat infla algunes partides del Diplocat mentre Cs ja demana dimissions al PP si es manté la malversació

CULTURA

P28,29

Joan Punyet Miró, net de l'artista, ahir al taller del Mas Miró, que ara es podrà visitar amb part de la casa ■ ANDREU PUIG

El Mas Miró obre al públic

Nacional

P18

Acusen el denunciador de la massiva punxada de rodes a Verges

L'alcalde de la població, de la CUP, s'enfronta a una denúncia de la fiscalia per odi "a la nació espanyola"

Nacional

P10

L'alcalde de Ginebra s'ofereix com a mediador

Rémy Pagani, que ahir es va reunir amb Roger Torrent, proposa la creació d'una plataforma per al diàleg entre Catalunya i Espanya

Nacional

P12

El PP fa anar Aragonès al debat de finançament

Pretén iniciar les negociacions multilaterals sense haver aixecat el 155

XXXI TROBADA de CAMPANERS

XX FIRA DE LA CAMPANA
Os de Balaguer, 28 i 29
d'abril de 2018

Vine i toca les Campanes!

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Senyors jutges, parlem de política

Els presos polítics catalans han decidit passar a l'ofensiva. Aquesta setmana hem vist com tots plegats actuaven de manera coordinada per retreure-li al jutge que la seva actuació obeeix a ingerències polítiques, que a Espanya no hi ha separació de poders i que defensar el dret a l'autodeterminació no pot ser cap delictes en una democràcia avançada. Si el judici és polític, els arguments al final han d'acabar essent polítics i és per això que el vicepresident Oriol Junqueras no s'ha estat de dir-li que la defensa de la independència de Catalunya és una aspiració completament legítima. Si el que hauria de ser justícia resulta ser arbitrariedad i ficció literària, qualsevol explicació jurídica passa a ser accessòria. I, mentrestant, apareix una interlocutòria de la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem espanyol que supura l'essència de tot

La interlocutòria de la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem espanyol supura l'essència de tot allò de què volem marxar

La interlocutòria de la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem espanyol supura l'essència de tot allò de què volem marxar

allò de què volem marxar. Hi ha la pertinença a Espanya com a fruit d'una coacció i no com a resultat d'un contracte social, especificant que si no hi va haver una "massacre" el dia 1 d'octubre és perquè ells es van contenir. Hi ha el menyspreu cap a la voluntat democràtica dels ciutadans adults i la seva capacitat de prendre decisions per si mateixos, quan es diu que van anar a votar abduïts pels líders polítics independentistes. Hi apareix, també, la desconsideració cap a qualsevol institució que vagi més enllà de la centralització, quan es fa notar que una instància "regional" alemanya s'ha permès d'esmenar la plana a un tribunal d'àmbit estatal. A més, de rerefons, hi rau la idea que tot allò català en realitat no és tingut per espanyol i, per tant, que els ciutadans catalans i les institucions catalanes són de segona: els Mossos d'Esquadra no són ni comptats entre els efectius policials que estaven desplegats a Catalunya en temps del referèndum. Resulta que els jutges ens acaben donant la raó i més que ho faran si els seguim parlant de política.

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

President Mascarell

La primera vegada que vaig sentir dir que Ferran Mascarell podria ser investit president de la Generalitat si totes les altres provatures fallen, ho vaig considerar una gran idea. Llàstima que no l'hagués tinguda jo, però és que no recordava que Mascarell hagués figurat en la llista de Junts per Catalunya. No va sortir diputat, condició imperativa per optar a la presidència governamental. Perquè arribés a tenir un escó al Parlament, haurien de renunciar al seu uns quants que li anaven davant i que sí que van obtenir l'acta. Quan Carles Puigdemont va plegar de l'alcaldia de Girona va forçar una operació aproximada: va anar a escollir per successor algú que havia anat a la seva llista però no havia entrat al consistori. Es van fer córrer alguns regidors per aconseguir-ho. L'operació al final no va sortir bé, el malestar va ser general i l'alcaldia del substitut va ser efímera, però sempre es pot intentar una altra vegada, i a més a més Mascarell és un gran polític. Un polític amb moltes prestacions –va ser regidor de Barcelona pel PSC i conseller de Cultura amb Artur Mas–

“Suau en el tracte i dur quan pren decisions, coneix Madrid”

que a més a més, i aquí és on volia anar a parar, coneix Madrid gràcies a haver-hi ocupat el càrrec de delegat de la Generalitat durant uns anys. Un dels problemes de l'independentisme és haver ignorat Madrid, vull dir no haver-se fet càrrec del tot de la seva força. Tants anys d'autonomisme, de no haver d'anar a Madrid per a moltes coses i d'escenificació de poder per part de Pujol, ens van fer caure en la il·lusió que la capital de l'Estat ens era prescindible i també que tenia la capacitat de reacció limitada. “Haurem de parlar amb Madrid”, diu ara una part substancial de l'independentisme.

Mascarell té agenda, té números de telèfon, coneix els despatxos del poder i de l'oposició i la gent que els ocupa. El contacte físic sempre hi fa molt, i més a Madrid, on tot son cops percutint a l'esquena. Quan va sortir de la presó alemanya, Puigdemont va dir que calia parlar amb Madrid. Madrid va respondre que Rajoy mai no parlaria amb Puigdemont. Amb Puigdemont evidentment que no, però està disposat a parlar amb algú altre? La resposta personalitzada no ho descartava. Fa dies que dic que necessitem la formació d'un govern. Autòmic? Si fos fort no ho seria tant. Mascarell és un home suau en el tracte, però fort en les decisions. Alguns dels seus col·laboradors el titllen de dur. No ens convenen neulits. Ara jo parlo de Ferran Mascarell, però ja m'entenen: gent com ell. Si no és president –que no ho serà perquè les meves il·lusions no prenen mai cos–, que ocupi un càrrec de força en el govern. O no: que sigui el conductor dels diàlegs secrets que tard o d'hora s'hauran d'establir, si no és que ja hi són. Ell o gent com ell, hi insisteixo, també de l'altre bàndol.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/rzwxn6>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Oéééééé, Montoro!

No em negaran que tot aquest episodi entre el jutge Llarena (Llarena, no Llanera) i el ministre Montoro és sensacional. Acostumem com estem que ens barallem entre nosaltres i que ens busquem les pessigolles entre nosaltres, és francament entretingut veure com se les busquen els altres. I és sensacional veure com el relat sobre la malversació de fons públics que feia el jutge Llarena (Llareeeena, no Llanera) parlant dels processats per l'1-O l'hi desmunta ni més ni menys que el mateix ministre d'Hisenda. Més enllà de la fiabilitat que pugui tenir el ministre Montoro quan parla ("Mai fins ara hi havia hagut tanta transparència a Espanya" (14/2/2008); "A Espanya no hi ha hagut cap rescat bancari" (21/6/2012) o "No hi ha hagut cap amnistia fiscal" (8/6/2016)), el cert és que amb les seves declaracions ("Jo no sé amb què es van pagar les urnes dels xinos de l'1-O,

“El serial aquest entre Llarena (Llarena, no Llanera) i Montoro és gairebé tan entretingut com el de Cifuentes

ni la manutenció de Puigdemont, però amb diner públic, no" (16/4/2018) ha deixat el jutge Llarena amb el cul a l'aire. Montoro diu que no hi ha malversació de diner públic en l'1-O, Llarena (Llarena, no Llanera) s'enfada i ara fa públic l'informe de la Guàrdia Civil que xifra en dos milions la malversació de diner públic pel referèndum. O

el que és el mateix: se'ls desmunta el relat de la malversació de fons públics (com se'ls va desmuntar –gràcies, Alemanya!– el relat de la violència i la rebel·lió) i ràpidament l'han de reconstruir. Si cal, posant el ministre contra les cordes i observant impassiblement com tota l'oposició, que és més papista que el Papa, li demana la dimissió. I després diuen que els independentistes fan el ridícul? Marededeu. Si jo visqués tranquil·lament a Alemanya, a Escòcia, a Suïssa o a Bèlgica (per dir els quatre primers països que m'han passat pel cap), creguin-me que estaria ben entretingut seguint aquesta comèdia, que no sé si és de costums, d'intriga o d'embolics. Però que és ben entretinguda. Gairebé tant com la sèrie Cifuentes, que ara va i porta a Fiscalia Esperanza Aguirre. El final s'entreveu imprevisible. Segueixin atents a les seves pantalles. I agafin les crispes.

De reüll

Odei A.-Etxearte

El poble més violent

En un informe recollit per *El Mundo*, la Guàrdia Civil intentava acreditar l'existència de 315 actes violents causats per l'independentisme entre el setembre i el novembre passat. D'aquí va sortir que Sant Esteve de les Roures és un dels municipis on es van produir "alguns dels episodis més agressius": un dels manifestants, que ja havia ferit altres agents de la policia, diuen, va aprofitar que un d'ells va caure per donar-li "una brutal puntada a la part posterior del cap". També allà el conductor d'una moto va intentar atropellar un policia i

L'humor surt de sota de les pedres, també en els pitjors moments

robar-li l'arma reglamentària. Però és que resulta que no existeix cap municipi amb aquest nom a Catalunya... Fins ara. A Twitter han creat una extensa xarxa d'institucions, entitats i professionals de Sant Esteve de les Roures per mofar-se de la invenció policial. Des del mossèn de l'ermita

fins al cos de bombers es riuen del mort i de qui el vetlla. Per sort, l'humor surt de sota de les pedres, també en els pitjors moments! Mentrestant, la Guàrdia Civil torna a equivocar-se, aquest cop amb les sumes, en l'informe en què intenta acreditar davant del jutge que el govern va cometre malversació de fons, al contrari del que diu el ministre Cristóbal Montoro. Amb això de les sumes, si és que és tan difícil, potser haurien de demanar ajuda al mestre de matemàtiques de l'escola de Sant Esteve de les Roures. O potser a l'AMPA, que organitza classes de repàs.

Les cares de la notícia

DIRIGENT DE PODEM

Íñigo Errejón

Candidat a Madrid

En plena davallada en les enquestes i amb el partit dividit, Pablo Iglesias va aconseguir calmar les aigües de Podem, impulsant l'assalt d'Errejón a la Comunitat de Madrid amb una proposta d'unitat que aspira a derrotar el PP de Cristina Cifuentes en les eleccions de l'any que ve.

DIRECTOR GENERAL D'ALIMENTARIA

Josep Antoni Valls

L'èxit d'Alimentaria

El saló Alimentaria ha tancat amb èxit la primera edició en què s'ha celebrat de forma conjunta amb l'Hostelco. Amb una xifra de 150.000 visitants i amb un impacte econòmic calculat en uns 200 milions d'euros, el saló ha complert de sobres els objectius.

LÍDER DEL GRUP MUSICAL OBESES

Arnau Tordera

Cinquè àlbum

Obeses reapareix amb *Fills de les estrelles*, el cinquè disc del grup des que van sacsejar el panorama musical l'any 2011. El disc inclou el tema *Ens en sortirem*, escrit per Tordera pocs dies després de l'1 d'octubre i definit pel president Puigdemont com "la banda sonora del procés"

EDITORIAL

Cuba: una oportunitat històrica

■ L'elecció per part de l'Assemblea Nacional de Cuba de Miguel Díaz-Canel com a nou president del país tanca sis dècades de monopoli del poder per part de la família Castro, des de Fidel (1959-2006) fins al seu germà Raúl (2006-2018). Un relleu històric i també significatiu, perquè el nou líder, més jove (58 anys) que els seus predecessors, no pertany a la vella generació dels que van fer la revolució i tampoc és militar, dos fets que contribueixen a alimentar la idea que Cuba entra en un procés de transició per deixar enrere l'ortodòxia revolucionària.

El nou líder, fins ara vicepresident del país, arriba al poder amb el cartell de continuista o, dit d'una altra manera, com el conductor d'una transició apadrinada i anunciada fa temps pel mateix Raúl Castro, conscient de les urgències d'un país assetjat per les dificultats econòmiques, l'èxode dels joves i l'envelliment de la població. Els plans de Castro són aprofundir la tímida obertura econòmica iniciada durant el seu mandat, atraure més inversió estrangera, unificar la moneda i impulsar la creació de petites i mitjanes empreses.

L'objectiu és propiciar el creixement econòmic i millorar les condicions de vida de l'illa, sense traïr l'esperit i els principis de la revolució, ni renunciar a conquestes socials per exemple en matèria d'educació i sanitat públiques, que fan de Cuba un dels països socialment més avançats del seu entorn. Raúl Castro vetllarà per aquest difícil equilibri des del seu càrrec de secretari del Partit Comunista de Cuba (PCC), que mantindrà fins al 2021. Més enllà de les expectatives de canvi generades pel relleu a la presidència, no hi ha res que faci pensar en una obertura política real.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

A l'altura del repte
La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, afirma que els diputats independentistes estaran "a l'altura del moment que vivim".

10
anys

Efectes de la crisi
La crisi econòmica porta molta més gent a preparar les oposicions per accedir a l'administració pública de Catalunya.

20
anys

Cost de l'habitatge
Les famílies espanyoles dediquen un 26% de les seves despeses a l'habitatge, segons un informe elaborat per Caixa de Catalunya.

Full de ruta

David Portabella

Boira a Madrid, Europa aïllada

Existeix la llegenda segons la qual un dia de 1930 el diari britànic *The Daily Mail* va publicar el titular: *Boira al Canal. El continent, aïllat*. El titular, tant si és verídic com si és fals, té l'encant de retratar en una línia sobre la meteorologia el teòric narcisisme dels britànics i per això la premsa espanyola el cita sovint quan parla del Brèxit.

La temptació de mirar la boira sobre un mateix com si aïllés la resta no perd atractiu, sinó que des de l'1 d'octubre està de moda al sud del canal de la Mànega. Quan la BBC va retratar la violència policial l'1-0, un opinador de pes a Madrid va inventar la paraulota *anglocondescendència* per advertir, en nom de tots els espanyols, que en el futur no es toleraria mai més "l'insofrible sentiment de superioritat anglosaxó que estem patint des de l'1-0". La boira de Madrid aïllava així el Regne Unit i la BBC que fa periodisme en lloc d'imitar *Informe Semanal* i posar la banda sonora de *L'exorcista* a Carles

La temptació de mirar la boira sobre un mateix com si aïllés la resta no perd atractiu, sinó que des de l'1 d'octubre està de moda al sud del canal de la Mànega

Puigdemont. Però la boira a Madrid no s'atura i ha aïllat Bèlgica, Suïssa i, finalment, Alemanya. "Molt probablement en el cas que seguissin en la seva anàlisi argumental les regles pròpies del discurs de la racionalitat comunicativa, el seu desenllaç acabaria en la concessió de l'euroordre", alligona Alberto Jorge Barreiro –de la sala d'apel·lacions del Suprem– els jutges de Schleswig-Holstein per titllar-los subtilment d'irracional per no lliurar Puigdemont per rebel·lió. I al rescat de la torturada prosa de Pablo Llarena –de difícil traducció a l'alemany– ha sortit l'escriptor Javier Cercas, que al *Süd-deutsche Zeitung* ha alligonat que "els millors cops d'estat es donen sense violència física" i ha etzibat als alemanys si ja han oblidat que Hitler va ser elegit en democràcia. *Boira a Madrid. Europa aïllada*, és el titular reconfortant de qui no entén que dir "cop d'estat", "violència" i "supremacisme" cada minut no serveixi a l'estranger. A Madrid, que no és una illa, el que al matí sembla boira, a vegades és només pol·lució.

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

Dos milions de terroristes

El concepte de terrorisme s'ha banalitzat de manera estúpida i mesquina, fins al punt que està ferint una part no menyspreable de la població que l'ha patit directament per les accions d'ETA o GRAPO. Ara, el govern del PP, Cs i el PSOE (el PSC se n'ha desmarcat) volen aplicar el delictes de terrorisme als CDR, agrupacions locals que de manera pacífica actuen en legítima defensa de la república catalana. La fiscalia ha dit que l'activitat dels CDR és comparable a la desplegada pels grups de suport a ETA, jutjats per terrorisme a l'Audiència Nacional. Segons l'article 573 del Codi Penal, es considera terrorisme, entre d'altres, subvertir l'ordre constitucional o alterar greument la pau pública, o obligar els poders públics a realitzar un acte o a abstenir-se de fer-lo. En aquesta definició de terrorisme hi pot entrar una casuística tan llarga com greu que atempta contra la mateixa democràcia i l'estat de dret. Els jutges tenen, doncs, un gran marge per encolomar tota mena de manifestacions pacífiques com a actes de subversió de l'ordre constitucional i, per tant, ens poden aplicar fàcilment l'etiqueta de terroristes per tal de

preservar la democràcia particular del PP i les seves comparses.

SEGONS SI LA VARA DE MESURAR dels jutges és més o menys rigorosa, podem arribar a ser més de dos milions de terroristes al nostre país, i ens trobarem totalment desprotegits dels drets més bàsics. La llista és llarga: poden ser terroristes les organitzacions animalistes que assaltin granges on es maltracten els animals, els activistes contra els desnonaments, els ciberactivistes o els mateixos tuitaires quan publiquin missatges que puguin incitar altres a cometre alguns dels delictes tipificats pel codi penal. Valtònyc i Pablo Hasel són grans enaltidors del terrorisme, sim-

“El concepte de terrorisme s'ha banalitzat de manera estúpida i mesquina

plement per cantar les veritats: el primer per la cançó *No al Borbó* (premi?: tres anys i mig de presó), i el segon també per una cançó titulada *Juan Carlos 'el Bobón'* sumat a 64 missatges a Twitter (un altre premi?: cinc anys de presó). Aquest segon raper comenta que si hagués dit que catalans, immigrants, antifeixistes o homosexuals mereixen bombes, estaria protegit pels jutges que l'han condemnat.

FORA DE CATALUNYA, aquesta setmana, al País Basc, comença el judici a l'Audiència Nacional pels vuit joves d'Altsasu als quals se'ls acusa de terrorisme i s'enfronten a un total de 60 anys de presó, per una simple baralla amb dos guàrdies civils de paisà que estaven fora de servei. D'això se'n diu proporcionalitat. Ara que som a tres dies de la diada de Sant Jordi, fiscals i jutges tenen moltes possibilitats que els seus relats de ficció arribin a les llistes d'obres més venudes, bàsicament entre les files del PP, Cs i PSOE, uns relats que atempten contra els principis més bàsics en democràcia com és la llibertat d'expressió i manifestació a la qual tenen dret els ciutadans d'un país, o no!

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Òmnium Cultural

■ L'article 155 ha fet sortir el pitjor de tot, l'odi de tota aquesta gent que estan d'acord a destruir la democràcia, les persones, les nostres institucions i la nostra llengua. La repressió i infàmia en què actua el govern espanyol i tots els seus satèl·lits que l'acompanyen, en contra de Catalunya, és propi d'un estat feixista, que en la seva pròpia perversió ataca els fonaments de la democràcia. No en tenen prou d'haver empresonat el president d'Òmnium Cultural, un home que mereix tot el nostre respecte. No en tenen prou que ara voldrien fer desaparèixer aquesta entitat fundada, entre altres persones, pel meu pare, J.B. Cendrós. Som els socis que paguem la quota que volem, per tal de mantenir Òmnium Cultural. Una quota de la qual rebem cada any el comprovant oficial del que paguem voluntària-

ment. I ho fem perquè volem i ho fem per evitar el genocidi cultural a què ens han volgut sempre sotmetre els que ara ens han empresonat el nostre govern. Tot el meu suport a Òmnium Cultural, a tots els exiliats i empresonats. Els estimo i respecte. I a tots els factendes del 155, que prenguin bona nota que per molt que ens facin, mai no ens vencen.

ROSAMARIA CENDRÓS
Barcelona

Impacte visual a la televisió

■ Des que la nova tecnologia digital ha entrat de manera definitiva a la TV resulta altament aclaparadora la seva visualització. A qualsevol programació televisiva, ja siguin telenotícies, magazins, debats de tertulians, concursos o fins i tot a les pel·lícules, l'excés d'imatges digitals, avisos lluminosos, textos de les xarxes

socials, logotips de la cadena, reclams de la programació de l'endemà, llumets i centelleigs, fan de la seva visió quelcom tremendament esgotador. I no solament pel que fa a la part visual, que produeix una fatiga òbvia davant tant impacte innecessari, sinó que també perjudica molt negativament l'atenció i la concentració en el contingut verbal. Quantes vegades he perdut la concentració d'una conversa o tertúlia per culpa de les repetides i impactants imatges del fons (per exemple les imatges de la càrrega policial de l'1-0), o per culpa dels tuits o textos informatius que envaeixen la imatge de la pantalla, fins i tot tapant-la parcialment. Francament, enyoro aquells fons neutres d'antany, plans, nets, en els quals es podia concentrar l'atenció en la paraula i en la gesticulació de la persona que parlava. Un suggeriment als programadors, realitzadors i dissenya-

dors de TV: "La simplicitat és la màxima sofisticació" (Leonardo da Vinci).

GUILLERMO MARTÍ CEBALLOS
Sant Pol de Mar (Maresme)

Dos milions

■ Dos milions és la xifra rodona que esmenten gairebé tots els que parlen de la gent que vota o és favorable a la independència. Aquesta quantitat no és la verdadera, sinó que és superior. Si mirem els resultats de l'1-0 varen votar Sí 2.044.038 i amb aquests 44.038 es podria omplir l'estadi Red Bull Arena de Leipzig. Si observem les eleccions del 21-D els vots a partits netament sobiranistes van ser 2.079.240, i amb la romanalla de 79.240 ompliríem el Giuseppe Meazza de Milà. Per tant, quan es parla s'ha de fer en conseqüència i no obviar cap vot, que ens fan falta.

LLUÍS CLARÀ
Moia (Moianès)

La frase del dia

“Hi ha massa silenci a la UE sobre els presos polítics a Espanya”

Ivo Vajgl, EURODIPUTAT I EXMINISTRE D'AFERS EXTERIORS ESLOVÈ

Tribuna

Agustí Colomines i Companys. Professor d'història contemporània a la UB

Garcés i Cots

Quan era jove anava sovint a la llibreria Documenta. Al local del número 4 del carrer del Cardenal Casañas, al costat de les Rambles. Devia començar a freqüentar-la pels volts del 1975, l'any en què Josep Cots i Ramon Planes van aixecar la persiana d'una llibreria que tenia un aparador esplèndid. La Documenta era a tocar dels successius pisos de Ciutat Vella en els quals he viscut. M'hi passejava sovint, per mirar llibres, encara que poques vegades en comprava. Llavors no tenia gaires diners i fullejava els llibres, en llegia trossos, fins i tot en robava. És un clàssic.

LA DOCUMENTA ERA per a mi un santuari cultural, com la llibreria Cinc d'Oros, ubicada a la Diagonal 462, ben a prop de la plaça que ara porta aquest nom, inaugurada el 1969, i la llibreria Ona, oberta el 1962 a la Gran Via i especialitzada en llibres exclusivament en català per voluntat dels seus fundadors, Josep Espar, que també era propietari de La Sibèria, i Jordi Úbeda. Hi havia altres llibreries, com la Francesa del passeig de Gràcia, però jo no llegia francès, perquè els meus pares ens van fer estudiar anglès a l'institut. Devia ser una de les premonicions d'un metge i una infermera, el pare i la mare, que tenien penjat al despatx un retrat autografiat del Dr. Fleming.

LA QÜESTIÓ ÉS QUE ARA, un dels impulsors de la llibreria Documenta, Josep Cots, el més alt i prim dels dos fundadors, calb des de ben jove i que es cordava amb elegància una corbata de llacet, acaba de publicar un llibre exquisit, *Autoretrat de Jordi Garcés* (Anagrama). El llibre té una gestació tan remota com la llibreria, perquè és fruit de la coneixença entre Cots i un jove arquitecte, Jordi Garcés, que tenia el seu estudi, que compartia amb Enric Sòria, al carrer de la Boqueria. Tots érem veïns

del barri, però ells tenen l'edat dels meus germans grans. Aquest és i no és un llibre fruit de la conversa. Cots utilitza una tècnica narrativa molt subtil per donar protagonisme a Garcés i als seus records i anècdotes, sense que es noti gaire que és ell qui ordena la conversa, qui en retalla les vores i sargeix el canemàs d'una memòria que no m'ha semblat nostàlgica. El llibre és com el que un servidor hauria pogut fer a partir de les trobades amb Josep Termes al jardí de l'Ateneu, perquè Garcés, com Termes, és d'aquells homes savis que saben parlar i lligar històries però que els costa molt escriure. Són socràtics.

JORDI GARCÉS ÉS, diguem-ne així, la baula del mig d'una família de cultura. El seu pare, Tomàs Garcés, era un escriptor molt reconegut al seu temps, “el poeta català de la cançó” —en deien— pel seu estil d'escriure versos i de compondre estrofes regulars, a la manera de Rafael Albertí. Era amic de Sal-

“Els llibres també serveixen perquè el lector afegeixi a la memòria dels autors retalls d'un passat que s'ha viscut coetàniament sense saber-ho

vat-Papasseit, perquè tots dos es coneixien del barri, la Barceloneta, per bé que el seu pare havia nascut a Paredes de Sigüenza, a la província de Guadalajara, i es va traslladar a Barcelona amb motiu de l'Exposició Universal del 1888. Està clar que la Catalunya contemporània és fruit del mestissatge, d'un *melting pot* exitós, que és la metàfora que fan servir els nord-americans per descriure una societat homogènia que té uns orígens heterogenis. Jordi Garcés va heretar del seu pare el gust per la cultura i la conversa. Va afegir-hi la curiositat. La tradició cultural catalana perviu per la insistència de personatges com els que esmenta Garcés al seu llibre —el llibre escrit per Cots, vull dir— i per ell mateix. Pare i fill lliguen, doncs, amb la tercera generació, una de les filles d'en Jordi, Marina Garcés, la jove filòsofa del comú, la dona insubmissa que escriu assajos profunds i suggeridors mentre dicta classes a la Universitat de Saragossa.

ELS GARCÉS SÓN UNA SAGA i l'autoretrat d'en Jordi que n'escriu el mèdium, Josep Cots, és una celebració. Els pares i els mestratges que ha tingut Jordi Garcés, almenys en el camp de l'arquitectura —d'Oriol Bohigas, Ricardo Bofill i Federico Correa— fan que sigui una persona única, eclèctica, amb interessos molt variats. El llibre ho reflecteix. I per a mi, a més, saber que el *Teacher*, en Daniel Brusés, el professor amb qui vaig començar a aprendre anglès a l'Institut Ausiàs March, era un dels oncles de Jordi Garcés, em va deixar estupefacte. Va ser aquest professor, juntament amb el meu padri Agustí Millet, el que em va fer estimar la cultura anglosaxona. Eren dos *gentlemen*. Els llibres també serveixen per a això, perquè el lector de vegades afegeixi a la memòria dels autors retalls d'un passat que s'ha viscut coetàniament sense saber-ho.

De set en set

Josep Maria Casasús

Un Igor afí

Igor Stravinsky era un autor afí a la sensibilitat catalana. Mig segle després que morís encara copsem aque-

lla empatia. L'Orquestra de l'Es-muc va oferir el cap de setmana passat, al Teatre Nacional, *La consagració de la primavera*. Abans havíem aplaudit l'estrena mundial de *Balena blava*, amb un text de Victoria Szpunberg motivat per un colpidor fenomen actual: el joc macabre que enganya jovent en la xarxa fins a causar suïcidis. La música que Raquel Garcia-Tomás ha compost per a aquesta obra evoca el clima sonor inquietant del ballet de Stravinsky basat en el mite de la noia que, a la primavera, balla fins a morir per tal d'amansir déus enfurismats. Unes afinitats temàtiques que, en aquest espectacle, vinculen l'obra de Stravinsky, estrenada a París el 1913, amb la peça estrenada aquí dissabte passat.

L'any 1924, Stravinsky va descobrir a Barcelona afinitats històriques i culturals entre la sardana i el *khorovod*, una dansa russa que també es balla en cercle els dies de festa popular. L'Ateneu Barcelonès li havia dedicat una audició de sardanes. Després d'escoltar *Juny*, una obra mestra del gènere, va demanar “més Garreta!”. El sorprenent el so de la cobla, i l'havia captivat el tret pacífic d'una dansa germana en ritme i coreografia d'altres danses nacionals, les eslavas. Va dir que escriuria una sardana. Fa poc, el musicòleg Jaume Ayats va trobar un autògraf on Stravinsky identifica la sardana amb el *khorovod* del seu *Ocell de foc*. Són afinitats que afermen la solidaritat entre pobles.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

L'alcalde de Ginebra s'ofereix de mediador

Es reuneix amb el president del Parlament i aposta pel diàleg per resoldre la situació

Investiguen l'alcalde de Verges per un delicte d'odi

La fiscalia el denuncia per haver relacionat la punxada de rodes amb la Guàrdia Civil

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Guerra entre Cs i el PP per la malversació

ÚS • Rivera burxa Rajoy aprofitant la picabaralla entre Larena i Montoro per les despeses de l'1-O **INICIATIVA** • El partit taronja exigeix la compareixença del ministre i no descarta demanar responsabilitats al govern espanyol si es demostra que han “mentit” **ULTRADRETA** • Vox s'afegeix a la pressió al govern espanyol

Montse Oliva
MADRID

La batalla de Ciutadans per liderar el front de la dreta ha trobat en la picabaralla entre Pablo Larena i Cristóbal Montoro una nova escaleta per seguir laminant les expectatives electorals del PP. Albert Rivera va voler traslladar ahir a la política el malestar que el dia anterior havia expressat el magistrat del Tribunal Suprem cap al ministre d'Hisenda per la seva persistent afirmació que des de la Generalitat no va sortir “ni un euro” per pagar l'1-O, i intentar així posar contra les cordes Montoro i, de retruc, Mariano Rajoy, pel fet que el febrer passat el president de l'executiu espanyol va avalar la tesi del titular d'Hisenda. “Si han mentit, hi haurà d'haver responsabilitats en el govern”, reblava ahir el líder de Cs. El primer pas va ser exigir la compareixença en el ple de Montoro perquè expliqui per què contradia l'informe de la Guàrdia Civil, que xifra el suposat malbaratament en gairebé dos milions d'euros.

En un moment en que la guerra entre Cs i el PP a

Les frases

“Si Rajoy i Montoro van mentir a la cambra, hi haurà d'haver responsabilitats”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CS

“Coneixent una mica les situacions passades, ens inclinem pel que digui la Guàrdia Civil”

Miguel Gutiérrez
PORTAVEU ADJUNT DE CS

la comunitat de Madrid es troba en un punt mort, a l'espera que Rajoy doni l'ordre a Cristina Cifuentes perquè presenti la dimissió, Rivera ha decidit ressuscitar l'estratègia d'erosió als conservadors pel flanc català. Al cap i a la fi, en els darrers temps Cs s'ha disparat en els sondjos pel que fa a la seva expectativa de vot en bona part pels resultats que va obtenir Inés Arrimadas el 21-D, així com per la pressió que durant mesos Rivera ha exercit sobre Rajoy, presentant-lo com un dirigent immobiliària i incapaç de gestionar amb mà de ferro la crisi política

“Rivera s'està equivocant fermament en relació amb qui està atacant. S'equivoca de cantó”

Susana López Ares
PORTAVEU ADJUNTA DEL PP

“Lògicament un pot lliurar una factura que posi serveis postals i després manipular-la”

R. Bermúdez de Castro
SECRETARI D'ESTAT

entre Catalunya i l'Estat. I així es va veure davant la constatació que l'1-O hi va haver referèndum i durant les negociacions entre els partits per aplicar el 155. Enmig d'unes converses amb el PSOE i Cs –que el PP assegurava que portava amb discreció– Rivera aprofitava qualsevol ocasió per retreure públicament a Rajoy que encara no hagués mogut fitxa.

En tot cas, en aquesta estratègia d'erigir-se com el veritable assot de l'independentisme, ahir Rivera confirmava que s'ha donat de baixa del sindicat UGT perquè aquest sindicat

“ha decidit donar suport als imputats per l'intent de cop d'estat separatista”. La renúncia va arribar uns dies abans de la manifestació de diumenge passat a Barcelona.

Qüestió de credibilitat

Mentrestant, i pel que fa a la pugna que lliuren Montoro i Larena, Cs suggeria que entre el ministre i la Guàrdia Civil, donen més credibilitat a l'informe dels agents pel qual el magistrat del Suprem apuntala el processament per malbaratament dels catorze membres de l'executiu català, sis dels quals a hores d'ara estan empresonats. I, sobretot, amb el que el magistrat confia obtenir l'extradició de Carles Puigdemont per part de la justícia alemanya. “I ara, en aquest moment, el que ens estem preguntant els espanyols és qui té raó: la Guàrdia Civil o Montoro?”, etzibava Rivera, mentre el secretari general del seu grup afegia: “Nosaltres, coneixent una mica les situacions passades, ens inclinem pel que digui la Guàrdia Civil.” Miguel Gutiérrez així ho assempnyalava en el moment de formalitzar la petició de compareixença urgent del ministre, un moviment

que presentaven com l'avantsala per decidir quines responsabilitats polítiques exigiran al govern de Rajoy.

Si bé aquest no és en cap cas l'objectiu de la iniciativa d'ahir, els de Rivera no sembla que hagin arrossegat gaires simpaties entre la resta de grups. La porta-

Hisenda insisteix que no descarta que es falsegessin factures

veu socialista, Margarita Robles, admetia que malgrat que cal conèixer les explicacions de Montoro, va procurar posar l'accent en el nou exemple d'oportunisme que detecten en Cs. “No em sembla adequat que vulgui usar políticament determinades actua-

cions, que hauran de servarades només i exclusivament pels tribunals”, subratllava.

Però els de Cs no són els únics a aprofitar el desgast del PP arran del procés. També el partit ultradretà Vox –que ja comença a aparèixer en les enquestes com una altra amenaça per als conservadors– anunciava que no descarta cridar Montoro com a testimoni, mentre començava a plantejar dimissions. Vox ha agafat protagonisme arran d'exercir l'acusació popular.

Des de la direcció popular ahir no es dissimulava el fort malestar que els genera el darrer moviment de Cs, mentre insistien a denunciar que el partit taronja “s'equivoca d'enemic”. En tot cas, no és el primer cop que s'utilitzen els comptes de la Generalitat

L'APUNT Xiular

Marc Bataller

Any 2012. Espanya i França juguen un partit de classificació per al mundial del Brasil al Vicente Calderón, el llavors estadi de l'Atlético de Madrid. Pels altaveus sona la Marsellesa, l'himne francès, i un nombrós sector del camp el xiula. Què va passar? Res de res. Demà, el Barça juga una nova final de copa del Rei, contra el Sevilla, i ja es torna a posar el crit el cel davant d'una

eventual xiulada a l'himne espanyol i el rei. Fins i tot, el govern espanyol ha amenaçat amb represàlies. La veritat és que ja no em sorprèn res, però el que realment s'haurien de plantejar des de Madrid és per què es xiula l'himne i el monarca. No tenim res en contra d'un país com Espanya, sinó d'unes actituds que humilien el poble català.

Mariano Rajoy i Albert Rivera, en una imatge de les negociacions per a la investidura del 2016 ■ AFP

JxSí ha de retre comptes a final de maig

El Parlament assigna una subvenció anual a cada grup parlamentari per exercir les seves funcions d'acord amb el nombre de vots i escons aconseguits en les eleccions. Junts pel Sí va rebre durant l'exercici del 2017 una subvenció de 7.011.480 euros, segons dades del Parlament, i serà precisament ara, a final de maig, segons fonts de la cambra catalana, que els grups hauran de retre comptes del destí d'aquesta subvenció a la mesa del Parlament. Així ho van acordar els grups d'acord amb el reglament de la cambra que es va reformar el juliol del 2017 amb l'entrada en vigor de la llei de transparència i que inclou l'obligatorietat que el Parlament faci públic el pressupost, així com tota gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial. La liquidació de les subvencions del 2017 seran observades ara amb lupa. El 2017 la subvenció a Cs va ser de prop de 3 milions euros; al PSC, de prop de 2, i CSQP, el PP i la CUP van rebre 1,3 milions cadascun, aproximadament.

■ E. ANSOLA

per burxar Rajoy, aprofitant que el setembre passat Hisenda en va prendre el control. Tal com recordava ahir Rivera, al febrer ja havia demanat explicacions

al president espanyol sobre els dubtes per la despesa de l'1-0, i Rajoy es va enrocar en la mateixa posició que Montoro.

Ahir, però, el relat que

mantenia el govern espanyol a través de diferents portaveus és el que, de fet, ja havia assenyalat l'equip d'Hisenda el dia anterior, i és la possibilitat que des del

govern català s'hagi pogut falsejar o manipular factures amb conceptes "aparentment reals" i que acabessin passant el control d'Hisenda. Així, el secretari

d'estat encarregat de vetllar pel 155, Roberto Bermúdez de Castro, suggeria la possibilitat de trobar malversació a través de despeses indirectes, com la

cessió d'espais públics. Si guí com sigui, el PP replica a Cs que hi ha hagut malversació, "han estat els independentistes, no el govern espanyol." ■

180821-80821

EDICIONS PAR CIR SELECTES

LLIBRES PARCIR

Tria el teu llibre amb nosaltres !

Àngel Guimerà, 74 · 08241 Manresa · Tel. 93 873 38 82 · www.parcir.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Guàrdia Civil admet ara que hi ha despesa no pagada

■ Augmenta la malversació del govern per l'1-O en 1,9 milions, i suma per error 25.000 euros ■ Si no s'ha abonat, el delictes s'hauria de rebaixar a administració deslleial, penat amb fins a 8 anys de presó

Mayte Piulachs
BARCELONA

En l'enèsim informe de la Guàrdia Civil encarregat pel magistrat del Tribunal Suprem per, en aquest cas, trobar proves sobre si el govern català va malversar fons públics en el referèndum de l'1-O es tornen a recollir errors greus. En aquest cas, la policia judicial de la VII Zona de la Guàrdia Civil, a Barcelona, augmenta en 1,9 milions els 1,6 milions suposadament malversats, i erra en una suma i infla amb 25.000 euros de més unes despeses atribuïdes al Diplocat vers els observadors internacionals. La novetat d'aquest informe és que per primer cop la Guàrdia Civil admet que hi ha partides calculades com a malversades que no haurien estat pagades, afirmació que avalaria la tesi del ministre Montoro, que la Generalitat, intervinguda econòmicament des del 2015, no es va gastar diner públic per l'1-O.

No obstant això, si es demostra que el govern de Puigdemont va comprometre però no pagar diners públics per al referèndum, el president i els consellers processats podrien ser acusats d'un altre delictes: administració deslleial. Aquest delictes, refor-

La suposada malversació de l'1-O segons la Guàrdia Civil

A) Campanyes de publicitat Vies i Sí o No	502.639
B) Unipost. Sobres 1-O	980.313 (No pagats, cap prova)
C) Òmnium Cultural. Cartells	61.879
D) Diplocat. Observadors internacionals	217.656 (Sumen 25.288 de més)
En estudi	
E) JxSí. Pagament lloguer TNC	17.690
F) Estudis. Carles Viver Pi i Sunyer	?
G) Lloguer. Call center/CTTI	40.227
H) Paperetes i sobres comissats	152.578 (una part no pagada)

mat el 2015, castiga la temptativa de la malversació i inclou diners públics. El delictes de malversació és castigat amb fins a 12 anys de presó (amb despesa superior als 250.000 euros), i la pena màxima de l'administració deslleial agreujada és fins als vuit anys de presó.

En l'informe de la Guàrdia Civil, de nou planes i presentat el 27 de març al Suprem i investigat com a peça secreta, s'informa el magistrat que la majoria

de l'informació aportada prové de la investigació ja feta al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que manté una vintena d'imputats per l'organització de l'1-O. El Tribunal Suprem i el jutjat de Barcelona estan investigant la mateixa malversació, fet que provoca que demanin a la policia judicial de la Guàrdia Civil les mateixes cerques, que executen els mateixos agents. En aquest sentit, alerten el jutge Llarena que el seu col·lega de Bar-

Onze casos contra Mossos, retornats

La magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, que investiga la direcció dels Mossos per sedició i grup criminal, va acordar ahir de retornar a un jutjat de Cornellà de Llobregat una investigació per una denúncia contra la policia catalana de la zona per "passivitat" l'1-O. Amb aquesta ja són onze les investigacions de jutges de ciutats catalanes que Lamela retor-

na perquè en rebutja la competència. Li queden dos casos més per resoldre. Els jutges territorials sostenen que l'actuació dels agents va ser decidida pels caps, amb el major Josep Lluís Trapero al capdavant. Lamela, com la fiscalia, no ho comparteix: assegura que "no hi ha connexió de testimonis" i reitera que no pot investigar els 7.000 agents de guàrdia l'1-O.

celona, el magistrat Juan Antonio Ramírez Sunyer, darrerament ha interrogat càrrecs públics, treballadors i empresaris ver la malversació de l'1-O. "Aquestes declaracions han pogut d'alguna manera alterar, modificar, complementar o aclarir les conclusions a què s'arriben en aquestes diligències", precisa el cos armat al jutge Llarena. No li detallen que responsables d'Unipost o de la nau de Bigues i Riells certifiquen que no van cobrar ni un euro de la Generalitat.

Així, detallen una partida de 502.639 euros en dues campanyes de publicitat als mitjans de comunicació. Pel que fa a la partida més gran, de 980.313 euros a Unipost per haver fet les cartes als membres de les meses electorals, s'admet per primer cop que aquestes cinc factures, repartides entre departaments (Presidència, Salut, Cultura, Economia i Treball), no han estat cobrades ("en dos cops s'ha intentat", precisen). Amb tot, asseguren que els seus responsables, els consellers, "saben" què era l'encàrrec i el "van aprovar".

Com a novetat, aporten una partida de 61.879 euros de cartells pagats per Òmnium, de la qual s'afirma, que actua com a "societat interposada de la Generalitat". A més, tot i que la instrucció està acabada, els agents afirmen que volen aclarir si un pagament de JxCat es va fer amb diners d'una subvenció; el valor dels estudis encarregats al jurista Carles Viver Pi i Sunyer, i si s'han pagat els 152.578 euros estimats de paperetes comissades. ■

VESPRES
DE PINXOS
A L'ESPINALER!

ESPINALER
— DESDE 1896 —

TOTS ELS DIVENDRES
D'ABRIL I MAIG
DE 18 A 23H.

Av. Progrés, 47 - Pol. Ind. Els Garrofers - Vilassar de Mar (T. 937 502 521)
Camí Ral, 1 - Vilassar de Mar (T. 937 591 589)

www.espinaler.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'alcalde de Ginebra, disposat a fer de mediador entre Catalunya i Espanya

■ Pagani proposa una plataforma per al diàleg i ho farà arribar a l'ambaixador espanyol ■ Torrent ha mantingut altres contactes que no ha volgut fer públics

Emma Ansola
BARCELONA

"Suïssa, i Ginebra en particular, resta a disposició de les dues parts per intentar trobar un acord, perquè algun dia caldrà asseure'ns en una taula. És el més intel·ligent per trobar una solució", afirmava ahir l'alcalde de Ginebra, Rémy Pagani, després de reunir-se amb el president del Parlament, Roger Torrent.

El dirigent català va finalitzar ahir a la tarda el seu viatge oficial al país helvètic, on també s'ha reunit amb representants de l'Alt Comissionat pels Drets Humans de l'ONU amb l'objectiu de tractar la situació dels diputats catalans que es troben en presó preventiva i als quals es prohibeix assistir a les sessions plenàries de la cambra catalana tot i haver estat candidats a la presidència de la Generalitat. Torrent va aprofitar la trobada per explicar la situació política que viu Catalunya i el conflicte que manté amb l'Estat espanyol, així com la necessitat de trobar una solució basada en el diàleg i no en el Codi Penal. És per aquesta raó que Torrent

El president saluda l'alcalde Pagani al Palau Eynard, seu de l'Ajuntament de Ginebra ■ ACN

va agrair ahir l'oferta de Pagani, ja que demostra que el cas català és "un repte per a tot Europa". "Per això reclamem el monitoratge de la situació. En l'àmbit europeu s'han de defensar els principis que estan en risc a l'Estat espanyol. No és una qüestió interna catalana, és europea", assegurava Torrent.

El president és del parer que ara cal treballar en l'oferta de Pagani per crear a la ciutat de Ginebra una "plataforma" perquè hi hagi "un veritable diàleg" entre Catalunya i

Espanya. "Hi ha solució. Aquí, a Suïssa, hi ha per exemple quatre llengües, i vivim tots junts correctament. No sé per què Espanya no pot fer el mateix", va comentar Pagani.

Notícies a l'ambaixador

Aquest és el missatge que l'alcalde de Ginebra té previst traslladar als representants de la diplomàcia espanyola, als quals, assegura, en més d'una ocasió ha fet pública la seva posició. A més, també va avançar que la setmana vinent es veurà amb l'ambaixa-

dor de l'Estat espanyol a Suïssa i s'ha compromès a "fer-li arribar" personalment "el mateix missatge per als representants del govern de Madrid".

Tot i tractar-se d'un viatge oficial del president del Parlament, Torrent ha mantingut altres trobades que han estat discretes o fins i tot secretes. Fonts de la presidència responien així a la pregunta de si el dirigent català s'havia pogut reunir amb la secretària general d'ERC, Marta Rovira, i l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel. ■

Carles Puigdemont i la seva esposa, Marcela Topor, a Palau de Sant Jordi de l'any passat ■ ACN

Discurs de Sant Jordi de Carles Puigdemont

■ El president preveu mantenir la tradició intervenint des de Berlín

O.A.-E.
BARCELONA

Des de Berlín, el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, preveu fer un discurs amb motiu de Sant Jordi per continuar amb la tradició institucional. Segons fonts properes al president, Puigdemont llançaria un missatge des de l'exili en un context d'intervenció de la Generalitat que fa, per exemple, que no s'atorguin les creus de Sant Jordi per primera vegada des del 1981. Els distintius s'aproven en un acord del Consell Executiu i s'entregaven en un acte solemne al voltant de la dia-

da de Sant Jordi.

Tot i la situació anòmala que viu la Generalitat, amb una part del govern a la presó i l'altra a l'exili, i amb la resta de presos polítics i exiliats, Puigdemont hauria apostat per mantenir el pronunciament d'aquest discurs. L'any passat, Puigdemont va aprofitar aquesta tradició per reivindicar la llengua i la cultura catalanes i, alhora, va fer una crítica velada a la intervenció del govern espanyol en la reivindicació perquè la diada de Sant Jordi fos reconeguda patrimoni immaterial de la humanitat per la Unesco. "No serà pas gràcies als hereus polítics que van perseguir la cultura catalana, sinó dels qui han mantingut vives la flama de la cultura i la llengua catalana gràcies als llibres", va dir. ■

VIU L'HORT
CASTELLSERÀ
LA FIRA D'HORTICULTURA
21 · 22 D'ABRIL DE 2018

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern espanyol avisa Aragonès que haurà d'intervenir en el finançament

▣ L'executiu espanyol pretén iniciar les negociacions multilaterals encara que no s'hagi aixecat el 155

O.A.-E.
BARCELONA

Fins que no hi hagi una convocatòria formal del Consell de Política Fiscal i Financera (CPFF), Pere Aragonès no aclarirà si assisteix o no a la reunió. El govern espanyol està decidit a obrir les negociacions del sistema de finançament encara que es mantingui la intervenció de l'autonomia, i considera que hi ha d'anar Aragonès,

com a secretari d'Economia i màxim representant del Departament després de la destitució del vicepresident i conseller Oriol Junqueras.

El secretari d'estat per a les administracions públiques, i executor de l'aplicació del 155, Roberto Bermúdez de Castro, va indicar que Aragonès rebrà l'"ordre" d'assistir a la pròxima reunió del consell, prevista per a les pròximes setmanes, en què

s'abordarà la reforma del model. Una reforma que, segons la llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes, s'hauria d'haver revisat fa més de quatre anys. "Complirà la seva obligació", va sentenciar Bermúdez de Castro en declaracions a La Ser. El secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, va expressar el seu escepticisme respecte a la possibilitat que el govern espanyol plantegi una propos-

Pere Aragonès, a la tribuna del Parlament, en el darrer ple ■ ANDREU PUIG

ta de model, després de l'informe elaborat pels experts. Un grup en què, per cert, la Generalitat va rebutjar designar un expert que hi defensés els seus interessos.

A cavall del fracàs de la proposta d'un pacte fiscal en la línia del concert econòmic, la Generalitat fa

anys que va renunciar a liderar la reforma del de finançament de règim comú, que històricament s'havia renovat a partir de les demandes catalanes i estès després a la resta de comunitats. De fet, les tibantors entre l'executiu d'Artur Mas i el ministre Cristóbal Montoro van

portar el conseller Andreu Mas-Colell a no assistir a reunions del CPFF. En ple procés sobiranista, i amb les relacions entre els dos executius encara més tensionades, Junqueras tampoc no hi assistia i va delegar l'assistència en diversos consellers i en el mateix Aragonès. ■

H O S T A L
D E L A
P L A Ç A

Aquest diumenge celebra Sant Jordi amb nosaltres. Encarrega't de la rosa i del llibre, de la resta ens n'encarreguem nosaltres. Gaudeix d'una jornada inoblidable en un entorn privilegiat.

☎ 93 753 19 02

📍 Plaça de l'Església, 32,
08348 Cabriels

Segueix-nos a les xarxes socials
i viu el nostre dia a dia!

f [hostaldecabriels](#)

📷 [@hostaldecabriels](#)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'institut Joan Boscà aparta el professor espanyolista

La direcció suspèn les classes del docent que va convocar una protesta contra l'“adoctrinament” el dia de portes obertes ■ El centre organitza visites en grup perquè els pares coneguin el projecte

Raül Garcia i Aranzueque
BARCELONA

La direcció de l'institut de secundària Joan Boscà, del barri de Pedralbes de Barcelona, va apartar ahir de la docència el professor que havia organitzat una protesta contra l'“adoctrinament” d'aquest centre dilluns passat, dia de la jornada de portes obertes amb vista a la preinscripció per al curs vinent. L'escrit adreçat al docent concreta que serà “rellevat de la titularitat de la matèria d'història d'Espanya” i que li assignaran “tasques complementàries” del departament d'humanitats com la preparació de “materials complementaris per a la matèria de ciències socials de 4t d'ESO”.

Amb aquesta mesura, adoptada arran de l'expedient disciplinari de què

va ser objecte el professor el 12 d'abril passat, el director del centre, Nacho García, confia que l'institut torni a la normalitat després d'uns quants dies convulsos.

El conflicte va començar quan, a principis d'aquest curs, diversos alumnes van denunciar els comentaris “masclistes, xenòfobs i homòfobs” del professor, un extrem que Oya nega i atribueix a la tasca d'“adoctrinament” del centre” que, segons el seu parer, aporta una visió esbiaixada cap a les tesis independentistes de la història de Catalunya. Oya, que defensa el seu dret a “la llibertat de càtedra” per aportar materials complementaris que demostrarien el caràcter supremacista del catalanisme, ja s'havia enfrontat amb el director,

Pancarta contra l'“adoctrinament” als centres educatius el dia que hi havia prevista la jornada de portes obertes a l'institut Joan Boscà de Barcelona ■ ACN

que va acusar de cedir les claus del centre per a l'1-O, “una acusació molt sorprenent perquè jo em vaig pronunciar contra la utilització dels centres educatius l'1-O”, assegura García.

La tensió es va enfiar quan l'associació Profesores por el Bilingüismo, de la qual Oya és el president, va convocar una protesta contra l'“adoctrinament” del Joan Boscà a l'entrada del centre, just el dia de la jornada de portes obertes. A la concentració, hi van assistir desenes de persones, algunes de formacions d'extrema dreta. Paral·lelament, el Front en Defensa del Joan Boscà va convocar una protesta de signe contrari per defensar la tasca dels professors del centre.

Tot plegat va dur la direcció del centre a suspendre la jornada i a organitzar més visites en grup per a les famílies que en volen conèixer el projecte pedagògic. El director lamenta que “un procés ordinari” –l'expedient a un docent– s'hagi “barrejat amb qüestions polítiques” i nega que a l'institut s'adoctrini. “No discutim cap posició política, som plurals”, afirma. ■

El joc

LOTERÍA NACIONAL				SORTEIG 31		Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiats, classificats per la seva xifra final																																	
SORTEIG DEL DIA 19 D'ABRIL DEL 2018				SORTEIG 18		Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig																																	
Sis sèries de 100.000 bitllets cadascuna						0		1		2		3		4		5		6		7		8		9															
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS														
32400	150	32401	150	32402	180	32403	150	32404	150	32405	240	32406	150	32407	150	32408	150	32409	180	32410	150	32411	150	32412	180	32413	150	32414	150	32415	180	32416	150	32417	150	32418	150	32419	180
32420	150	32421	150	32422	180	32423	150	32424	150	32425	180	32426	150	32427	150	32428	150	32429	180	32430	150	32431	150	32432	180	32433	150	32434	150	32435	180	32436	150	32437	210	32438	150	32439	180
32440	150	32441	150	32442	180	32443	210	32444	150	32445	240	32446	150	32447	150	32448	150	32449	180	32450	150	32451	150	32452	180	32453	150	32454	150	32455	180	32456	150	32457	7.620	32458	60.000	32459	7.650
32460	150	32461	150	32462	180	32463	150	32464	150	32465	240	32466	150	32467	150	32468	150	32469	180	32470	150	32471	150	32472	180	32473	150	32474	150	32475	180	32476	150	32477	150	32478	150	32479	180
32480	150	32481	150	32482	180	32483	150	32484	210	32485	180	32486	150	32487	150	32488	210	32489	240	32490	150	32491	150	32492	180	32493	210	32494	150	32495	240	32496	150	32497	150	32498	150	32499	180
86200	300	86201	300	86202	330	86203	300	86204	300	86205	390	86206	300	86207	300	86208	300	86209	330	86210	300	86211	300	86212	330	86213	300	86214	300	86215	330	86216	300	86217	300	86218	300	86219	330
86220	300	86221	300	86222	330	86223	300	86224	300	86225	330	86226	300	86227	300	86228	300	86229	330	86230	300	86231	300	86232	330	86233	300	86234	300	86235	330	86236	300	86237	360	86238	300	86239	330
86240	300	86241	300	86242	330	86243	360	86244	300	86245	390	86246	300	86247	300	86248	300	86249	330	86250	300	86251	300	86252	330	86253	300	86254	300	86255	330	86256	300	86257	300	86258	300	86259	330
86260	300	86261	300	86262	330	86263	300	86264	300	86265	390	86266	300	86267	300	86268	300	86269	330	86270	300	86271	300	86272	330	86273	300	86274	300	86275	330	86276	300	86277	300	86278	300	86279	330
86280	300	86281	300	86282	330	86283	300	86284	360	86285	330	86286	300	86287	300	86288	12.360	86289	300.000	86290	12.300	86291	300	86292	330	86293	360	86294	300	86295	390	86296	300	86297	300	86298	300	86299	330
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions				Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
7550	750	1951	750	902	180	6063	750	544	150	05	90			8827	750	078	150	6289	990			2	30	933	300	84	60	45	90	37	60	818	150	289	240				
						43	60			65	90					88	60	659	180					93	60			95	90					89	90				
										5	30							9	30																				

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 12.600.000 D'EUROS EN PREMIS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Irídia denuncia “obstrucció” de la fiscalia per l'1-O

■ És “zero proactiva” per identificar els agents ■ Alerta d'un augment de “cops de la porra” contra ciutadans

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Centre per la Defensa dels Drets Humans Irídia denuncia “una tasca obstructiva” i “zero proactiva” per part de la fiscalia per identificar agents de la policia espanyola denunciats per agressions i contra la integritat per part d'uns 250 ciutadans en només un jutjat de Barcelona, passat mig any dels fets. “La fiscalia ha de protegir tota la ciutadania i la policia només aporta documentació quan se li requereix”, va assegurar

ahir Anaïs Franquesa, penalista i directora de litigis d'Irídia, durant la presentació del segon informe del seu servei d'atenció i denúncia davant situacions de violència institucional (Saidavi) del 2017.

En concret, a banda de l'1-O, el Saidavi va rebre 72 sol·licituds d'actuacions de suposades vulneracions, la majoria al carrer però també al CIE de la Zona Franca. D'aquest total, 52 eren de violència institucional, de les quals n'hi ha 23 als jutjats. El penalista d'Irídia Andrés García Berrio va alertar que des

de l'1-O hi ha “un increment dels cops de porra contra els ciutadans”, i hi va afegir que en els tres primers mesos i escaig del 2018 ja tenen 80 denúncies per accions en les darreres manifestacions.

“Encara patim angoixa” “Els agents han d'anar identificats a l'esquena, a davant i al casc, com marquen les normes internacionals”, va afirmar García Berrio, i alhora va demanar a la direcció de la policia catalana investigar excessos, com ara cops de porra al cap de veïns.

Raquel Figa, llençada escales avall i agredida per agents a l'escola Pau Claris de Barcelona ■

Pel que fa a les 12 causes de l'1-O en sis escoles de Barcelona que porta Irídia, es va informar que la setmana vinent cinc testimonis declararan en la peça de Roger Español, el jove que va perdre la visió de l'ull dret per un tret de bala de goma. A més, dimarts vinent, s'iniciarà una campanya a Madrid per eliminar les pilotes de goma a l'Estat espanyol, tal com es va fer el 2014 a Catalunya

amb els Mossos, després del cas d'Ester Quintana.

“Encara patim angoixa i sentiment d'humiliació”, va declarar en nom dels afectats Raquel Figa, coneguda com la noia de la gavardina que va volar escales avall d'una empenya d'un agent de la policia espanyola i va ser agredida per d'altres a l'institut Pau Claris de Barcelona. “Feia cua per votar, no obstruïa el pas, i els agents no van

fer la seva feina perquè només havien de recollir urnes, no pegar”, va sostenir Figa. En un altre cas, un veí de 65 anys va perdre un tros d'orella a l'escola Prosperitat. Alguns dels afectats mantenen reunions junts, i la psicòloga d'Irídia, Elisenda Pradell, va exposar que “no hi ha una eina forense objectiva als jutjats per valorar el fort impacte emocional viscut”. ■

Fira del sabó de Montgai

22 d'abril 2018

PROGRAMA: III MÀRXA POPULAR DEL BAIX SIÓ / JORNADES TÈCNiques SOBRE EL SABÓ / ELABORACIÓ DE SABÓ ARTESANAL EN DIRECTE / TALLERS INFANTILS / ESPECTACLE DE BOMBOLLES / PARADES DE SABONS / COSMÈTICA NATURAL / CONCERT DE ROCKARIOLI EN DIRECTE

Programa

DISSABTE 21 D'ABRIL:

JORNADES TÈCNiques: SABONS LÍQUIDS, TENSIOACTIUS I XAMPÚS SÒLIDS

DIUMENGE 22 D'ABRIL:

9:00h MÀRXA POPULAR DEL BAIX SIÓ

10:00h INICI DE NET, FIRA DEL SABÓ

10:30h REPIC DE CAMPANES A CÀRREC DEL SR. VICENT RIBALTA

11:00h BULLIDA DEL SABÓ

12:00h INAUGURACIÓ DE NET, FIRA DEL SABÓ:

ANIMACIÓ AMB BOMBOLLES GEGANTS

12:00h - 13:00 EL SABÓNET, TALLERS FAMILIARS A "LO CARRERÓ":

AROMATERÀPIA, FARCELLS D'HERBES, UNGÜENT DE CAMAMILLA...

12:45h TALLAR LA MOLA

16:00h ESPECTACLE DE SWING NOGUERA

16:30h - 18:00 EL SABÓNET, TALLERS FAMILIARS A "LO CARRERÓ":

AROMATERÀPIA, FARCELLS D'HERBES, UNGÜENT DE CAMAMILLA...

17:00h BULLIDA DEL SABÓ

19:00h TALLAR LA MOLA

20:00h CLOENDA DE NET, FIRA DEL SABÓ

CONCERT DE FREDY "HARMONICA" & THE CONCEALERS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'alcalde de Verges, investigat per un delict d'odi

La fiscalia de Girona l'investiga perquè creu que va relacionar una gran punxada de rodes amb la Guàrdia Civil

Joan Trillas
VERGES

La fiscalia de Girona investiga l'alcalde de Verges, Ignasi Sabater (CUP), per fomentar l'animadversió cap a "la nació espanyola" i el cos policial. La fiscalia considera que Sabater, arran d'unes declaracions a diversos mitjans, hauria vinculat la Guàrdia Civil amb la punxada massiva de rodes a Verges. Des de la CUP es dona suport a Sabater i es constata que "la investigació judicial respon, un cop més, a la persecució política de l'Es-

tat espanyol a tot el moviment independentista". Ignasi Sabater, per la seva banda, va declinar ahir fer valoracions sobre aquesta decisió de la fiscalia, si bé va admetre estar-ne al corrent. La citació a la declaració està pendent de data definitiva als jutjats de la Bisbal.

L'acte vandàlic a Verges va tenir lloc la matinada del 4 d'octubre passat, quan, i en unes poques hores, van aparèixer punxades les rodes de 108 vehicles aparcats a la via pública del nucli. Però també una quinzena a Sarrià de

Ter i una desena més a Medinyà. Una setmana després, el jutjat de la Bisbal d'Empordà va arxivar la causa per "falta d'autor conegut".

El mateix dia dels fets, l'alcalde, Ignasi Sabater, va carregar durament contra els responsables d'aquest acte vandàlic, i ara la fiscalia de Girona hi veu un presumpte delict d'odi i discriminació contra "la nació espanyola i la Guàrdia Civil". I ho fa en considerar que Sabater ho relaciona amb forces i cossos de seguretat de l'Estat. En unes declara-

Ignasi Sabater, a Verges, el 4 d'octubre passat, poques hores després de la punxada de rodes ■ J. TRILLAS

cions a El Punt Avui, Sabater sostenia, el mateix dia dels fets, que s'estava davant d'uns actes organitzats: "Són uns fets absolutament inacceptables. A més, estic absolutament segur que no es-

tem davant d'uns fets aïllats. Estem en uns moments en els quals de dia uns van uniformats i de nit altres es mouen de manera incontrolada."

La reacció no es va fer esperar, i la societat civil

gironina es va mobilitzar per ajudar els afectats per la bretolada. En aquest cas van ser tallers mecànics i de reparació de pneumàtics, que es van oferir per arreglar gratuïtament les rodes als propietaris afectats.

Amenaces de mort

El 12 d'octubre, pocs dies després de la punxada, i amb bona part dels treballadors municipals fent feina al consistori, una de les administratives va atendre una trucada en què un anònim demanava, en castellà, per l'alcalde. Aquest anònim va continuar dient que, després de la punxada massiva de rodes de vehicles, les pròximes punxades serien "a la panxa" del batlle. Sabater va explicar que el número havia quedat registrat a la centraleta municipal i va presentar denúncia als Mossos d'Esquadra, que van intensificat la vigilància al municipi. L'única notícia que té ara per ara sobre aquest fet és que es va obrir un procediment judicial. ■

INS. D'HORTICULTURA
I JARDINERIA DE REUS

Centre educatiu on s'imparteixen estudis de:

- Formació Professional de Grau Mitjà
- Formació Professional de Grau Superior
- Curs d'accés als Cicles de Grau Superior
- Programes de Formació Inicial

Cicles formatius de Grau Mitjà

- Producció agroecològica (producció agrícola ecològica)
- Aprofitaments forestals i conservació del medi natural
- Jardineria i floristeria

Cicles formatius de Grau Superior

- Gestió forestal i del medi natural
- Paisatgisme i medi rural
- Previsió de riscos professionals

Per a qualsevol altra informació
truqueu al telèfon 977 75 39 29
e3007385@xtec.cat
El nostre web: www.hortojardi.com

L'Institut d'Horticultura i Jardineria de Reus és un Centre Públic del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. Està situat a l'avinguda de Bellissens en un entorn privilegiat, al costat del Tecnoparc i Campus Universitari de la URV. Té fàcil accés amb transport públic.

El centre disposa de les instal·lacions adequades per poder impartir aquests estudis: LABORATORIS, AULA DE DISSENY, AULA D'INFORMÀTICA, TALLER, MAGATZEM, HIVERNACLES, BIBLIOTECA...